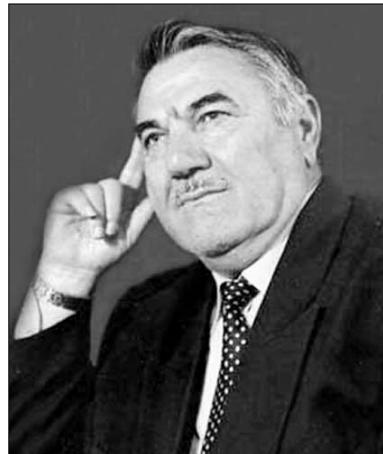

◆ Po e z i y a

Əşrəf VEYSƏLLİ

TƏZƏDƏN

Heç gözüm su içmir bu gedışatdan,
Gəl səni gözümə təpim təzədən.
Ömrümün sökülmüş divarlarından
Eşq adda bir saray yapım təzədən.

Yenə də sal məni bəndə, kəməndə,
Görüm ki, tanrıının quluyam mən də.
Özümü itirim səni görəndə,
Ancaq səadəti tapım təzədən.

Həsrətin ömrümün yoxuşlarıdır,
Vəslin həyatımın naxışlarıdır.
Qızılgül toxumu - baxışlarını
Arzu bağlarına səpim təzədən.

Qurtarım bu eşqin intizarından,
İstəyim barınsın eşqin barından.
Taleyin qapanmış ovuclarından
Mən öz qismətimi qapım təzədən.

Yenə o gözlərin sehrini göstər,
Şeirimin vəznini, bəhrini göstər.
Fərhada Şirinin mehrini göstər,
Bisütun dağını çapım təzədən.

Sözüm bəhrələnsin dediklərindən,
Gözümə nur gəlsin gördüklərindən.
Dan yeri sökülsün kirpiklərinlə,
Səhərə açılsın qapım təzədən.

MƏN SƏNƏ NƏ KÖMƏK EDİM, İLAHİ?

Gözümü açandan gəzirəm səni,
Başına döndüyüm, səsimə səs ver.
Dünyanın başına hava gələndən
Havam çatışmayırla, mənə nəfəs ver.

Baş aça bilmirəm - niyə doğuldu,
Niyə bu dünyaya gəldi o tifil.
Səni gəzə-gəzə seldə boğuldu,
Allah deyə-deyə oldu o tifil.

Əlçatmaz, ünyetməz göylərdə varsan,
Bəs niyə dükanda, bazarda yoxsan?
Gözümü yumuram - hər yerdə varsan,
Gözümü açıram - heç harda yoxsan.

Səndən nicat gözlər, mərhəmət istər
Qayğı dəryada batan cocuqlar.
Ana şəkli çəkib asfaltın üstə
Qırılıb qoynunda yatan cocuqlar.

Üzür qan içində hər tərəf, hər yan,
Orda havanı da sıxsan, qan çıxar.
Əlini keşişin cibinə salsan,
Çıxanda mollanın cibindən çıxar.

Bu necə gərdişdir,
bu necə vərdiş?-
Gülləri açmamış solan dünyada.
O qədər sinaqoq, bu qədər keşş,
"N" qədər mollası olan dünyada.

Qanda boğulurlar orda uşaqlar,
Müqəddəs torpaqlar qan içindədir.
Ərəb şeyxləri kefdə, damaqda,
Müsəlüm balaları gör nə gündədir.

Bəlkə dənliyində dən tükənibdir,
 Köhnə dəyirmanda yeyir daş daşı.
 Yoxsa damarında qan tükənibdir,
 Qanına susayır qardaş qardaşın.

O qanlar mənim də canımdan axar,
 Dünyanı can üstə görüb sizlaram.
 Doğma süfrəmizin başında axı
 Niyə yer vermişik bu qansızlara?!

Sönmüş ocaqlarda qor soraqlayıb,
 Yanmış budaqlarda bar axtarırlar.
 Yerdə yerimizi xaraba qoyub,
 Göydə özlərinə yer axtarırlar.

Əyrini günaha yozan tərəzi
 Axtarır öz çəki daşını məndə.
 Elə pozulub ki, mizan - tərəzi,
 Sən də itirmisən başını, mən də.

Nədən ehtiyacın var sənin, Allah,
 Gəlsin mələklərin desin, göndərim.
 Adıma bir yardım mesajı yolla,
 Bu az maaşından kəsim, göndərim.

Ərzin özü boyda ağrım-acım var,
 Baş alıb hayana gedim, İlahi?!

Sən Allah, de, nədən ehtiyacın var,
 Mən sənə nə kömək edim, İlahi?..

KAZIMIN QIZI

Sənsiz gözüm görmür gözəllikləri,
 Gözəllər önmədə sənsiz olmasın.
 Ürəkdə sevincim, gözdə kədərim,
 Ruhum da, canım da sənsiz olmasın.

Gül açıb ömrümü gülləndirən gül,
 Dil açıb könlümü dilləndirən gül,
 Nur saçılıb yolumu nurlandıran gül,
 Heç son ünvanım da sənsiz olmasın!

Sən mənə taleyin ərməğanısan,
 Bu qürub ömrümün gündoğanısan.

"Qorxulu nağıllar" qəhrəmanısan,
Nəvələr yanımızda sənsiz olmasın.

Sən ey istəyimin, arzumun qızı,
Yoxumun, çoxumun, azımın qızı,
Dərdin, ehtiyacın, dözümün qızı,
Kamilin bacısı, Kazımın qızı,
Kaş bircə anim da sənsiz olmasın!..

OLSA

Təzədən gələrəm bu dünyaya mən,
Bir də o yerlərə güzarım olsa.
O Şuşa söylənən, Laçın deyilən,
Kəlbəcər adlanan gülzərim olsa.

Yenə həsrətimin gözü toxuydu,
Bir yola çıxmışdım,.. yolsa yoxuydu.
Bəlkə bu gördüyüm yaxşı yuxuydu,
Onu yaxşı-yaxşı yozanım olsa.

İşiq gələn yerdən şəfəq saçılardır,
Açılar bu bağlı yollar, açılar.
Mənim sevincimin bəxti açılar
Mənim dəndlərimi çözənim olsa.

Bir dağam, başımdan qar əskik olmaz,
Tərlən oylağından sar əskik olmaz.
Mənim söz bağımıdan bar əskik olmaz,
Nə qədər tez düşən xəzanım olsa.

Minlərlə ağacım, şivim yıxılmış,
Hanı o Cırtdan ki, divi yıxırmış? ..
Mənim Veysəlli idə evim yıxılmış,
Ölmərəm! - o kənddə məzarım olsa.

GEDİRƏM

Hər şey bu dünyada qalır - bilirəm,
Dünyada hər şeyi atıb, gedirəm.
Könlümü söz ilə ovundururam,
Başımı söz ilə qatıb, gedirəm.

İmza axtarmıram, səs istəmirəm,
Olan səsimi də kəs, istəmirəm.

Əlimi qaldırıb söz istəmirəm,
Sözün yalmanına yatıb, gedirəm.

Bu da köhnə tarla, qədim biçənək,
Gəlib nə əkdir ki, qalıb nə biçək?
Bir evin əlini isindirəcək
Sözlərdən bir ocaq çatıb, gedirəm.

Köhnə xatırələr yadıma düşən,
Ürəyim az qalır köksümü deşə...
Hər gün Qarabağda mənəm döyüşən,
Sanmayıñ dünyani tutub gedirəm.

Eşitmır qulağım, görmür gözlərim,
Titrəyir qamətim, əsir dizlərim.
Tanrıım nə veribsə, qaytarır geri,
Getməyin vədəsi çatıb, gedirəm.

İxtiyar çağımıla ha yollaşıram,
Tez-tez dəbbələyir - cığallaşıram.
Hərdən özümlə də sağıllaşıram,
Hərdən özümü də ötüb-gedirəm.

Ömrümün illəri - güləri düşkün,
Çarəsiz dəndlərin dərmanı müşkül.
Bu dünya gözümə kül üfürdü, kül,
Əlimi gözümə tutub gedirəm.

Mən baxan bağların böyrü hasardı,
Mən çıxan dağların zirvəsi qardı...
Sizə deyiləsi bir sözüm vardı,
Onu da demirəm... udub, gedirəm.

VAR OLMAQDI MƏNİMKİ

Bir bulağam, çuxurlardan süzülüb
Bağ-bostana burulmaqdı mənimki.
Dərd adlanan sükurlardan süzülüb
Sıza-sıza durulmaqdı mənimki.

Könül verib qan ağlayan simlərə,
Nədən belə gecə-gündüz inlərəm?!
Dürlü-dürlü sitəmlərə, qəmlərə,
Həsrətlərə yar olmaqdı mənimki.

Daha heçim-köcüm baxmir üzümə,
 Hamı küsüb, heç kim baxmir üzümə,
 Şuşa baxmir, Laçın baxmir üzümə.
 Kürəyindən vurulmaqdı mənimki.

Uçub getdi ömrün gözəl çağları,
 Ayrılıqlar gözlərimdə çağladı.
 Yamacları gün görməyən dağların
 Zirvəsində qar olmaqdı mənimki.

Əgər yoxsa, Şuşa adlı tacım, yox -
 Bundan böyük günahım yox, suçum yox.
 Ha baxıram, - Kəlbəcər yox, Laçın yox,
 Baxa-baxa kor olmaqdı mənimki.

Bu bazarda nə satılır, daha nə,
 Bu bazarda ucuz nədir, baha nə?
 Alış-veriş bəhanədir, bəhanə,
 Gün altında qaralmaqdı mənimki.

Harda qaldı " işıqgələn" , " ithürən",
 Nə gedən var, nə də xəbər gətirən.
 Qohum-qardaş, dost itirə-itirə,
 Cərgələrdən qırılmaqdı mənimlki.

Qada-bəla bizdən uzaq olmadı,
 El yanında üzümüz ağ olmadı.
 Oğul balam, bu yaşamaq olmadı,
 Elə-belə var olmaqdı mənimki.

Hər yetənə öz könlümü vermərəm.
 Mən hər ipin üstə odun sərmərəm.
 Danışmaram, eşitmərəm, görmərəm,
 Lal olmaqdı, kar olmaqdı mənimki.

Barmağıma dolayaram dərdləri,
 Ocaq bilib, qalayaram dərdləri.
 Gözlərimlə sulayaram dərdləri, -
 Axır bir gün bar almaqdı mənimki.

Qeylü-qaldan hər kim ki gen olurmuş,
 Üzü gülər, ürəyi şən olurmuş...
 Bu qocalar nə deyingən olurmuş,-
 Deyinməkdən yorulmaqdı mənimki.

TUTUN MƏNİ

Güllə tutur məni tutan əlləri,
Atın məni, ata bilirsinizsə.
Ayrılığın altı közdür, üstü qor,
Yatın, canım, yata bilirsinizsə.

Su da gəlmir mən çəkdiyim arxa ta,
Arzu şıvlər yanıb getdi qorxudan...
Həsrətimin qollarını arxadan
Çatın mənim, çata bilirsinizsə.

Şoran-şoran bu sozalan torpağa,
Üstü-başı pırpız olan torpağa,
Ölməmişdən
 Bu azalan torpağa
Qatın məni, qata bilirsinizsə.

Dost-düşməni seçəmmədim yaxından,
Qaçammadım xəyanətin oxundan.
Yıxılram biganəlik dağından,
Tutun məni, tuta bilirsinizsə.

GEDİR

Allahım, heç kəsi yoxsul eyləmə,
Yoxsul sınbı gedir, sıxılıb gedir.
Üzünə bağlanır tanış qapılar,
Dostluq cərgəsindən çıxılıb gedir.

Çoxalır gün-gündən "yox" deyənləri,
"Dəli" deyənləri, "lox" deyənləri,
Haqqı tapdandıqca haqq deyənlərin,
Adam yanıb gedir, yaxılıb gedir.

İncimiş könlünü alanı gəlmir,
Gəlmir dərdlərinin dərmanı, gəlmir.
Gedəni gedibdir... gələni gəlmir,
Gözləri yollardan yiğilib gedir.

Özünə qapılıb, tez-tez təklənir,
Gah qalxır, gah yatır, gah dirsəklənir.
Qəlbinə dünyanın dərdi yüklenir,
Haqq işi başına qaxılıb gedir.

Hərdən bulansa da, durulur o da,
 Hərdən cılıklənir, qırılır o da,
 O da ürəyindən vurulur, o da,
 O da öz ağlından yıxılıb gedir.

HARAMA YAZMISAN

Ay nur üzlüm, kor bəxtimi
 qaramı yazmisan mənim?
 Ömür adlı bərnaməni
 harama yazmisan mənim?

Həsrətimi şah etmisən,
 dərdlərimi bağ etmisən.
 Lalami ürcəh etmisən,
 karamı yazmisan məni?

Bulud örtüb hilalımı,
 görməsinlər bu halımı.
 Əldən alıb halalımı,
 harama yazmisan məni?

Sığınmışam qismətimə,
 öz abrıma, ismətimə.
 Niyə yaylaq həsrətimə
 "Haramı" yazmisan mənim?

Eldar şamı, gər ağacı,
 Xan çinarı, qarağacı
 vətənsizin bar ağacı,
 Baramı yazmisan məni?

Yoxam,
 yoxam özümdə, yox,
 Dərd anlayan kəsim də yox.
 Dilim pəltək, səsim də yox,
 xoramı yazmisan məni?

Uçub gedir vaxt deyilən,
 bəs hanı o bəxt deyilən.
 Yoxsa Qarabağ deyilən
 yarama yazmisan məni?!